

[Dræbte]

og at det bliver en lykkelig ende. Men jeg synes, det kan være rigtigt i dag også at gøre opmærksom på, hvad diskussionen for to år siden, da vi første gang behandlede byfornyelsesloven, ikke drejede sig om.

Den lov, der blev vedtaget i juni måned 1980, var ikke nogen hel lov. Samtidig med vedtagelsen besluttedes det at nedsætte hele fire arbejdsgrupper, der skulle se på problemerne omkring finansiering, omkring virksomhedernes forhold, omkring ejerboligernes forhold og omkring byrdefordelingen mellem stat og kommuner. I hvert fald på de tre af disse fire områder har udvalgsarbejdet direkte påvirket det lovforslag, vi vedtager her i dag.

Da vi ved første behandling havde en drøftelse om, hvorvidt det skulle være en uændret vedtagelse eller en vedtagelse med ændringer, fastslog vi, at vi syntes, vi skulle gøre et forsøg på at få ændringerne igennem her og nu i én omgang, og jeg synes, at vi med tak til boligudvalgsmedlemmer, til boligminister og til embedsmænd kan konstatere, at den side af sagen lykkedes, at det altså var rigtigt at satse på en samlet vedtagelse.

Jeg pegede dengang på nogle af de hovedændringer, som det radikale venstre ønskede gennemført. Det var en ændret finansiering. Den er gennemført med overgangen til indeksfinansiering. Det var, at virksomhederne skulle med i lovgivningen. Der er gennemført en række ændringsforslag både ved anden og her ved tredje behandling, som fastslår, at formålet også er at bevare arbejdspladser i byfornyelsesområderne, og som sikrer virksomhederne bedre økonomiske forhold, ligesom der i betænkningens bidrag er gjort yderligere til sikring af virksomhederne. For det tredje, at vi skulle have ejerboligerne med. Ejerboligerne er kommet med. For det fjerde, at beboerindflydelsen skulle øges, bl.a. ved en særlig offentlighedsfase, før man gik i gang med den egentlige planlægning. En sådan offentlighedsfase er gennemført. Og for det femte, at der skulle ske en forbedring af genhusningsbestemmelserne, og det er lovet i forbindelse med betænkningen, at der skal ske en ændring af boligsikringslovgivningen, som giver bedre genhusningsmuligheder.

Jeg synes, vi kan konstatere, at også i forhold til de konkrete ønsker til ændringer af loven, som vi fremsatte ved første behand-

ling, er der tale om en imødekommelse, som boligministeren skal have tak for.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Sidste gang byfornyelsesloven var til behandling herinde, i 1980, var der et stort flertal, der erkendte, at der var en lang række uløste problemer, bl.a. lagde vi vægt på problemerne med mulighederne for en kapitalisering af den offentlige støtte, den dårlige byrdefordeling mellem kommuner og stat, hvis der virkelig skulle være tale om en byfornyelses- og ikke bare en boligfornyelseslov, problemerne med, at de lave indkomstgrupper også skulle have mulighed for at blive boende i de byfornede områder, og den utilstrækkelige beboerindflydelse.

Vi erkender, at der er sket forbedringer i spørgsmålet om beboerindflydelse eller rettere mulighederne for beboerindflydelse. Det er først og fremmest sket i form af, at der er kommet en ny offentlighedsperiode, høringsrunde, inden udarbejdelsen af de egentlige byfornyelsesplaner. Der er ligeledes åbnet en lille sprække for økonomisk støtte til beboergrupper.

I betragtning af, hvor store offentlige beløb der ellers skydes i by- og boligforbedringsprojekter, er det dog urimeligt, at der ikke er foretaget en ændring, der giver beboerne ret til økonomisk støtte, så de virkelig har mulighed for at udarbejde alternative forslag. Disse ændringer og en række andre ændringer, der er til det bedre, er kommet igennem på bekostning af en række indrømmelser til de borgerlige partier, der sidste gang blokerede loven. Det drejer sig først og fremmest om støtte til ejerboliger og til erhvervsvirksomheder, hvor den støtte, der nu gives, rækker langt ud over, hvad der ville være rimeligt, hvis det, man ønskede at satse på, var, at der ikke opbyggedes rene boligghettoer. Den støtte, der gives nu, rækker f.eks. også til erhvervsvirksomheder, som helt flytter væk fra disse områder, og som slet ikke indgår i de områder, der bliver byfornyet. Og det drejer sig endelig om den indrømmelse, der er kommet med, at indstykningssreglen nu er fjernet igen, og hermed må jeg sige, at de borgerlige partier kan notere sig en væsentlig sejr.

Derimod er der ikke ændret afgørende ved spørgsmålet om mulighederne for kapitalise-